

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 20C/37/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617206630
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., LL.M. Ivana Stehlíková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5617206630.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivanou Michalíkovou, v právnej veci žalobcu: K.. E. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX/X, T. F., právne zastúpený advokátkou JUDr. Dagmar Burdovou, so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Garbiarska 2583, za účasti intervenientov: 1./ Y. V., nar. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XX, XXX XX N. I. a 2./ L. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XX, XXX XX N. I., obaja intervenienti právne zastúpení advokátkou JUDr. Katarínou Geškovou, PhD., so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Námestie osloboditeľov 65/6, proti žalovaným: 1./ K.. E. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/X, F., 2./ CREDITORS s.r.o., so sídlom Mozartova 27, Bratislava, IČO: 43 891 870, právne zastúpený: HARGAŠ LEGAL, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Laskomerského 149/6, Bratislava, IČO: 47 251 361, 3./ TREKY s.r.o., so sídlom Socovce 15, IČO: 50 343 696, 4./ K.. K. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXX/X, F. - T., žalovaní 1./ a 4./ právne zastúpení: ConsiLior Iuris s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Radlinského 51, Bratislava, IČO: 47 231 157, o určenie neplatnosti dražby, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa.

II. Žalovaným 1./ až 4./ sa priznáva náhrada trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 27.09.2017 sa žalobca domáhal určenia, že dobrovoľná dražba, ktorej predmetom bol byt č. XX na T. T., vchod XX, bytového domu súpisné č. XXXX, postaveného na pozemku parcely registra C-KN, evidovaný na katastrálnej mape, parcelné č. 5269/76, spolu s podielom na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu o veľkosti 7200/398880-ín, ktoré nehnuteľnosti vedené na Okresnom úrade Liptovský Mikuláš, katastrálnom odbore, na LV č. XXXX, pre katastrálne územie N. Y. (ďalej aj len „nehnuteľnosti“) a ktorého vlastníkom v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1-ica k celku je žalobca, vykonaná žalovaným 2./ ako dražobníkom dňa 28.06.2017 o 12.00 hod. na Notárskom úrade JUDr. Ondreja Ďuriača, Rajska č. 3, Bratislava, na návrh žalovaného 1./, je neplatná. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že právnym titulom dedenia po svojich rodičoch K.. E. V. Z. (6D/682/2014) a E. V., rod. Č. (4D/326/2014) do podielového spoluvlastníctva spolu so svojím bratom, žalovaným 4./, každý v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1-ica k celku na uvedených nehnuteľnostiach. Tieto nehnuteľnosti prebrali žalobca a žalovaný 4./ spolu s ťarchou na nich viaznucou, a to záložným právom zriadeným v prospech záložného veriteľa U. Ú. F., E..L., L. L. Y. W. X, F., na základe Záložnej zmluvy, kde dlžníkom záložného veriteľa bol Y. V.. Dňa 24.08.2015 zaplatil žalovaný 1./ zostatok nesplateného predmetného úveru vo výške 9.924,67 eur, z čoho 8.035,44 eur bola istina a 592,15 eur boli úroky. Následne došlo z úverového účtu k vráteniu nepoužitých prostriedkov vo výške 1.297,08 eur, išlo o prostriedky vyplatené nad rámec dlžnej sumy. Ako vyplýva z výpisu z úverového účtu pod poradovým č. 1/2015 ku dňu 25.08.2015 bol zostatok istiny úveru 0 eur a nezaplatené položky 0 eur, t.j. úver bol zaplatený úplne. Žalovaný 1./ teda dňa 24.08.2015 prevzal na seba záväzok dlžníka

Y. V. a dobrovoľne za neho plnil. Záložné právo ako podporný zdroj uspokojenia pohľadávky záložného veriteľa trvá len do doby, pokiaľ pohľadávka nie je dlžníkom dobrovoľne splnená, ani nezanikla iným spôsobom. Bez základného hlavného záväzku právneho vzťahu nemôže existovať ani záložný právny vzťah. Dňa 31.08.2015 uzatvoril žalovaný 1./ ako postupník so U. Ú. F. ako postupcom Zmluvu o postúpení pohľadávky. Z uvedeného časového sledu je nesporné, že v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky už pohľadávka neexistovala. Má za to, že záložný vzťah zanikol zaplatením zostatku nesplateného predmetného úveru, t.j. dňa 24.08.2015 a z uvedeného dôvodu Zmluva o postúpení pohľadávky uzatvorená medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s., a E. V., teda žalovaným 1./ dňa 31.08.2015 je absolútne neplatná. Ďalšou skutočnosťou, ktorá spochybňuje prevod pohľadávky na žalovaného 1./ je neštandardný postup banky, keď pohľadávka bola prevedená na jednotlivú fyzickú osobu, ktorá je synom žalovaného 4./ Žalobca je presvedčený, že žalovaný 1./ nemohol mať legálnym spôsobom vedomosť o existencii a výške tejto pohľadávky. Napriek skutočnosti, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom predmetného bytu, ktorý tvorí záloh vyššie označenej záložnej zmluvy, o postúpení pohľadávky sa dozvedel až na základe písomného návrhu na uzavretie dohody žalovaného 1./ zo dňa 11.04.2016. V tomto momente sa žalobca dozvedel o výške príslušenstva aj s tým, ktoré žalovaný vyčíslil na sumu 16.101,56 eur. V mesiaci august 2016 obdržal žalobca od žalovaného 2./ oznámenie o začatí výkonu záložného práva a následne žalovaný 2./ doručil žalobcovi oznámenie o aktuálnej výške pohľadávky v nasledovnom vyčíslení, a to istina vo výške 10.762,87 eur, príslušenstvo 17.739,75 eur a náklady dražby 3.704,45 eur. Žalobca opakovane vyzýval žalovaného 2./, aby mu oznámil mechanizmus výpočtu príslušenstva istiny. Avšak tak ako žalovaný 1./ a žalovaný 2./ odmietal žalobcovi poskytnúť špecifikáciu výpočtu, akým dospel k niekoľkonásobnému zvýšeniu pohľadávky, a to v priebehu jedného roka. Na návrh žalovaného 1./ vyhlásil žalovaný 2./ na deň 28.06.2017 opakovanú dobrovoľnú dražbu na predmet dražby, a to nehnuteľnosti vyššie opísanej. Vlastnícke právo predmetu dražby prešlo na žalovaného 3./ dňa 28.06.2017 udelením príklepu. Žalobca mal za to, že v danom prípade došlo k šikanóznemu špekulatívnemu a nezákonnému výkonu záložného práva, keď takýto postup je zneužitím práva, ktorému súd nemôže poskytovať právnu ochranu. K nekalosti konania žalovaných 1./ a 2./ svedčí aj tá skutočnosť, že v čase uzatvárania zmluvy o postúpení pohľadávky medzi veriteľom U., a.s. a žalovaným 1./ táto pohľadávka neexistovala. Záložný vzťah zanikol zaplatením zostatku nesplateného úveru, t.j. dňom 24.08.2015, výška príslušenstva istiny bola nepreskúmateľná a splatenie zostatku úveru žalovaným 1./ zakladá právny vzťah medzi žalovaným 1./ a dlžníkom. Vzhľadom na uvedené má žalobca za to, že pri vykonávaní opakovanej dražby dňa 28.06.2017 boli porušené ustanovenia § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, pretože žalovaný 1./ ako navrhovateľ dražby nemohol vyhlásiť pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky podľa § 7 ods. 2 uvedeného zákona, pretože pohľadávka neexistovala, pričom žalovaný 1./ bol podľa § 33 ods. 2 uvedeného zákona zodpovedný za pravosť výšky a splatnosť pohľadávky, pre ktorú navrhol výkon záložného práva. Z uvedeného dôvodu má žalobca za to, že dobrovoľná dražba realizovaná dňa 28.06.2017 žalovaným 2./ na návrh žalovaného 1./ je neplatná.

2. Uznesením zo dňa 04.10.2017 č. k. 20C/37/2017-8 súd vyzval žalovaných, aby sa vyjadrili k žalobe a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznávajú, uviedli vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojili listiny, na ktoré sa odvolávajú a označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný 3./ sa k žalobe nevyjadril. Žalovaný 2./ vo svojom vyjadrení uviedol, že žalobca vo svojom návrhu poukazuje jedine na porušenie ust. § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, pretože žalovaný 1./ ako navrhovateľ dražby nemohol vyhlásiť pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pretože pohľadávka podľa názoru žalobcu neexistovala, pričom žalovaný 1./ bol podľa § 33 ods. 2 zodpovedný za pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú navrhol výkon záložného práva. Uvedené tvrdenia žalobcu sú nepravdivé, pretože pohľadávka jednoznačne existovala, nebola uhradená ani zo strany dlžníka, ani zo strany žalobcu. Žalovaný 1./ ako navrhovateľ dražby aj v Zmluve o vykonaní opakovanej dražby zo dňa 04.11.2016 na strane 11 v bode 5 a 6 písomne vyhlásil, že predmet dražby je možné dražiť, ako aj pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, ktorou sa navrhol výkon záložného práva. Na základe uvedeného v celom rozsahu nesúhlasí žalovaný 2./ s tvrdeniami žalobcu a navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

3. Žalovaní 1./ a 4./ vo vyjadrení k žalobe uviedli, že Y. V. nar. XX.XX.XXXX so svojou manželkou L. V., nar. XX.XX.XXXX ako dlžníci uzavreli dňa 03.02.2006 s U., a.s. ako veriteľom Zmluvu o poskytnutí úveru „Hypodôžička“ č. Ú 05251-06, na základe ktorej im banka poskytla úver vo výške 300.000 Sk na dobu 216 mesiacov od poskytnutia úveru s úrokovou sadzbou 8,3 % ročne, pričom čerpanie úveru bolo dohodnuté na deň 13.02.2016 a prvá splátka bola stanovená na deň 20.03.2006 vo výške 2.780 Sk. Na zabezpečenie úveru dlžníkov bolo starými rodičmi Y. V., E. a E. V. zriadené záložné právo k bytu č. XX

nachádzajúceho sa na X.T. F. H. L. Č.. XXXX, postaveného na ulici W. H.. E. L., U. XX, postaveného na pozemku parcely registra C-KN, evidované na katastrálnej mape, parcelné č. 5296/76, zapísaný na LV č. XXXX, pre katastrálne územie N. Y., ktorý bol v ich bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Žalobca spolu so žalovaným 4./ sa stali na základe osvedčenia o dedičstve po poručiťelovi K.. E. V. zo dňa 09.12.2014 a na základe osvedčenia po poručiťelke E. V. zo dňa 16.06.2015 spoluvlastníkmi predmetného bytu s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1-ica k celku. Na predmetnom byte viazlo záložné právo v prospech žalovaného 1./ na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, ktoré bolo zapísané aj na liste vlastníctva pod V 252/2006. Žalovaný 1./ pristúpil k výkonu záložného práva na uspokojenie jeho pohľadávky voči Y. V. a jeho manželke L. a k tomuto postupu bol donútený nečinnosťou dlžníkov. Dlžníci nesplácali celý úver riadne ako sa zaviazali voči banke a už banka U., a.s., počas trvania úverového vzťahu viackrát vyzývala dlžníkov ako aj záložcov na riadne splácanie úveru avšak bezvýsledne. Taktiež banka viackrát pristúpila k výkonu záložného práva. Ani po smrti záložcov nebol úver splácaný riadne a dlh voči U., a.s. rástol, pričom dlžníci Y. V. so svojou manželkou L. V., ani žalobca nevykonali žiaden úkon smerujúci k tomu, aby splnili svoju zmluvnú povinnosť uhradiť splatný dlh voči U., a.s. a zamedzili tak výkonu záložného práva a teda škode, ktorá by tým vznikla žalovanému 4./ ako záložcovi. U., a.s. pristúpila na základe oznámenia o začatí realizácie výkonu záložného práva zo dňa 26.06.2015 k výkonu záložného práva a oznámila záložcom ako aj dlžníkom, že vykoná záložné právo formou dobrovoľnej dražby. Opäť žiaden z povinných nevykonal žiaden úkon, aby tomuto postupu zamedzil. Naopak, žalovaný 4./ znášal všetky náklady spojené s bytom a ostatným majetkom zdedeným po rodičoch, pričom jeho brat, žalobca, ako spoluvlastník sa o tieto veci nezaujímal, nebol ochotný uhrádzať žiadne náklady súvislosti s bytom. Žalovaný 4./ bol nútený dochádzať z Bratislavy do Liptovského Mikuláša za účelom drobných udržiavacích prác na byte, ktoré vyžadoval správca, pričom žalobca nebol ochotný sa pri týchto úkonoch zúčastňovať, hoci nepochybne býval bližšie a vznikli by mu menšie náklady. Vzhľadom na to, že výkon záložného práva bol neodkladný a žiaden z dlžníkov vo veci nekonal a nekonal ani žalobca ako otec dlžníka, jediným spôsobom ako zamedziť dražbu bolo odkúpiť pohľadávku od banky. Z tohto dôvodu žalovaný 1./ oslovil banku so žiadosťou odkúpenia pohľadávky a túto aj odkúpil. Podmienkou banky, ktorá je premietnutá aj do zmluvy o postúpení pohľadávky bolo, aby cena za postúpenie pohľadávky bola zaplatená pred podpisom zmluvy najneskôr do 25.08.2015. Preto je zavádzajúce a účelové tvrdenie žalobcu, že pohľadávka bola postúpená až 31.08.2015 a dňa 25.08.2015 podľa výpisu z účtu, ktorý založil žalobca do spisu, bola pohľadávka dlžníkov splatená, teda žalovaný 1./ nemohol nadobudnúť žiadnu pohľadávku. Z výpisu z účtu, ktorý predložil žalobca do spisu vyplýva len to, že dňa 25.08.2015 žalovaný 1./ zaplatil U., a.s., cenu za postúpenie pohľadávky, preto si banka interne vynulovala účet dlžníkov Y. V. a L. V., nakoľko už voči nim neeviduje žiadnu pohľadávku, pretože ju eviduje žalovaný 1./ na základe zmluvy o postúpení pohľadávky. Týmto sa žalovaný 1./ stal ich veriteľom a uvedené zakladá zmenu v osobe veriteľa a z tohto dôvodu U., a.s. ďalej neeviduje pohľadávku voči dlžníkom. Uvedené akceptoval aj Okresný úrad Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor, keď na základe návrhu na vykonanie záznamu zo dňa 24.09.2015, ktorého prílohou bola zmluva o postúpení pohľadávky, vykonal zápis žalovaného 1./ ako záložného veriteľa do katastra nehnuteľností. Po uzavretí zmluvy o postúpení pohľadávky U., a.s., oznámila dlžníkom ako záložcom, že došlo k postúpeniu pohľadávky na osobu žalovaného 1./ Na tieto oznámenia nikto nereagoval, ani postúpenie pohľadávky nikto nerozporoval, pričom nepochybne o týchto skutočnostiach dlžníci vedeli, nakoľko L. V. toto oznámenie prevzala 11.09.2015, žalobca si túto zásielku neprevzal. Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 31.08.2015 je pohľadávka voči dlžníkom vyčíslená nasledovne, istina 8.035,44 eur, úroky 545,84 eur, pokuty 0,68 eur, náklady 951,95 eur a poplatky 390,76 eur, teda spolu 9.924,67 eur. Táto suma bola dohodnutá ako cena za postúpenie pohľadávky. Preto táto suma aj korešponduje s výpisom z účtu, ktorý do spisu založil žalobca. Vzhľadom na postup U., a.s., že bolo potrebné pre uzatvorenie zmluvy o postúpenie pohľadávky zaplatiť za postúpenie pohľadávky dohodnutú cenu a následne uzavrieť zmluvu, U., a.s., doručila všetky doklady týkajúce sa pohľadávky žalovanému 1./ až po uzavretí zmluvy. Z týchto dokladov žalovaný 1./ zistil, že U., a.s., vyhlásila úver za splatný listom zo dňa 11.03.2010 označeným ako Výzva na splatenie úveru s príslušenstvom. Tento list bol doručený obom dlžníkom ako aj obom záložcom. K tomuto dátumu bol teda úver vyhlásený za splatný a dlžníci boli povinní splatiť celú časť poskytnutého úveru. Z tohto listu je zrejmá aj výška dlžnej istiny. Od U., a.s., žalovaný 1./ obdržal prehľad zaplatených splátok, z ktorého vyplýva, kedy bola ktorá splátka zaplatená, U., a.s., poskytla taktiež Cenník platný ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy a Všeobecné obchodné podmienky. Z týchto dokladov žalovaný 1./ zistil, že ako veriteľ má nárok na zaplatenie dohodnutého úroku vo výške 8,3 % ročne vyplývajúce zo zmluvy o úvere Hypopôžička a úroku z omeškania vo výške 2 % mesačne z dlžnej splátky v zmysle Cenníka platného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere. Podľa § 524 ods. 4 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s tým

spojené, preto žalovaný 1./ bol toho názoru, že bez ohľadu na to, či si banka voči dlžníkovi uplatňovala všetky nároky, ktoré z uzavretého vzťahu vyplývajú postúpením pohľadávky, tieto nároky prešli na neho ako na nového veriteľa a bol oprávnený si ich uplatňovať. Ako vyplýva z prehľadu splátok po vyhlásení splatnosti úveru boli U., a.s., uhrádzané splátky, tieto splátky žalovaný 1./ započítal na príslušenstvo pohľadávky, v súlade s ust. § 330 ods. 1 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na to, že dlžníci pri uhrádzaní splátok neurčili, či uhrádzajú istinu splatného úveru, bolo túto nutné započítať najprv na príslušenstvo. Zmluva o úvere je absolútnym obchodom, teda spravuje sa vždy Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov. Toto ustanovenie bolo prelomené všeobecnou úpravou obsiahnutou v § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v prípade zmluvy o úvere uzavretej so spotrebiteľom, avšak táto zákonná úprava bola zakomponovaná do § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka až zákonom č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Tento zákon nadobudol účinnosť až 01.04.2015. Teda v čase platenia splátok dlžníkom nemala banka inú možnosť ako započítavať platby na príslušenstvo pohľadávky ako jej to ukladá ust. § 330 ods. 1 Obchodného zákonníka. V tejto zákonnej zmene nie sú upravené žiadne prechodné ustanovenia, ktoré by ustanovovali, že toto ustanovenie je nutné použiť aj na právne vzťahy uzatvorené pred účinnosťou tohto zákona a retroaktivita je neprípustná. Z tohto dôvodu žalovaný 1./ vyčíslil pohľadávku a príslušenstvo tak, ako je uvedené v oznámení o aktuálnej výške pohľadávky, ktorú zaslal žalovaný 2./ ako dražobník. Žalovaní 1./ a 4./ vo svojom vyjadrení poukázali aj na konanie vedené na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 10C/208/2016, v ktorom žalobca žiada o vydanie neodkladné opatrenie. Tomuto návrhu súd prvej inštancie vyhovel, avšak Uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 20.04.2017 sp. zn. 8Co/94/2017 uznesenie súdu prvej inštancie odvolací súd zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Následne súd prvej inštancie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobcu zamietol okrem iného aj z dôvodu, že žalobca nie je oprávnený namietat' výšku pohľadávky na vymoženie, ktorej žalovaný vykonáva záložné právo. Žalobca ako záložca nie je totožný s obligačnými dlžníkmi, ktorými sú Y. V. a L. V., a preto súd v súlade s pokynom odvolacieho súdu skúma, či žalobca ako záložca je oprávnený výšku vymáhanej pohľadávky namietat'. Súd mal za to, že žalobcovi ako záložcovi z dôvodu, že nie je účastníkom zmluvného vzťahu zo zmluvy o úvere, ktorými sú na strane H. Y. V. a L. V., uvedené právo neprislúcha. Pritom nie je možné prisvedčiť tvrdeniu žalobcu, že došlo k zániku záložného práva, pretože pohľadávka zanikla ešte pred jej postúpením, nakoľko pohľadávka bola riadne postúpená na žalovaného 1./, ktorý po viacerých neúspešných pokusoch o urovnanie pristúpil k výkonu záložného práva. Žalovaní 1./ a 4./ majú za to, že nedošlo k porušeniu žiadneho ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách. Taktiež nie je spochybňovaná platnosť záložnej zmluvy, preto nie je dôvod na určenie neplatnosti predmetnej dražby. Nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že by mu žalovaný 1./ odmietal poskytnúť špecifikáciu výpočtu príslušenstva a istiny, spôsob výpočtu mal žalobca preukázanú už v konaní vedenom pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 10C/208/2016. Je nepochybné, že pohľadávka v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky existovala a že záložný vzťah nezanikol. Žalovaný 1./ vstúpil do práv veriteľa, teda aj do práv vyplývajúcich zo záložného práva. Nie je pravdivé ani tvrdenie žalobcu, že splatenie zostatku dlhu žalovaným 1./ zakladá právny vzťah medzi žalovaným 1./ a dlžníkom, nakoľko nedošlo v tomto prípade k plneniu za iného, teda za dlžníka, ale došlo k postúpeniu pohľadávky a k zaplateniu ceny za toto postúpenie. Interné zúčtovanie tejto platby bankou je jej internou záležitosťou a nemá vplyv na práva a povinnosti medzi účastníkmi právneho vzťahu. Pokiaľ žalobca namieta, že výška príslušenstva a istiny nie je preskúmateľná, je potrebné uviesť, že toto právo prislúchalo len dlžníkom v rámci zodpovednosti za škody žalovaného 1./ v súlade s ust. § 33 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, ktorí ku dnešnému dňu nevyvinuli žiadnu aktivitu a nikdy výšku pohľadávky nenamietali.

4. Uznesením zo dňa 26.10.2017 sp. zn. 20C/37/2017-225 súd vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k vydreniam žalovaných, uviedol ďalšie skutočnosti, označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalobca vo svojej replike doručenej súdu dňa 22.11.2017 uviedol, že zo Zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej dňa 31.08.2015 medzi U., a.s., ako postupcom a žalovaným 1./ ako postupníkom nepochybne vyplýva, že bola postúpená celá pohľadávka vrátane príslušenstva, bola v zmluve v plnej výške vyčíslená, preto si žalovaný 1./ nemôže konštruovať príslušenstvo pohľadávky inak, ako mala zaevidovaná banka. V prípade, ak by sa prevádzala nominálne vyššia pohľadávka ako je hodnota odplaty za ňu, muselo by to byť v zmluve uvedené. Banka nemôže „nevidovať“ nejakú časť pohľadávky, prípadne ju nevymáhať. Rovnako si banka nemohla interne vynulovať účet v prípade, že by existovala pohľadávka k príslušenstvu nad rámec toho, čo bolo postúpené. Banka by to musela naďalej viesť vo svojom účtovníctve. Takisto interné vynulovanie predtým, ako bola pohľadávka zaplatená v plnej výške je nemožné. Argumentácia akceptácie postúpenia katastrálnym odborom Okresného úradu Liptovský Mikuláš je zavádzajúca, nepotvrdil totižto týmto úrad platnosť úkonu. Ak bola postúpená

pohľadávka, ktorej výška je vyčíslená v zmluve o postúpení pohľadávky a zároveň prešlo k nej aj záložné právo, potom záložné právo zabezpečuje len to, čo je ako výška pohľadávky uvedené v zmluve o postúpení pohľadávky. Uvedený právny úkon nemôže zabezpečovať to, čo si žalovaný 1./ k tomu primyslel nad rámec tejto zmluvy. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaných 1./ a 4./, že dlžníci nevyvinuli žiadnu aktivitu a nikdy výšku pohľadávky nenamietali. Právna zástupkyňa dlžníkov Y. V. a L. V. zaslala JUDr. Katarína Gešková, PhD. zaslala dňa 31.10.2016 žalovanému 1./ a právnomu zástupcovi žalovanému 4./ námietku proti výške pohľadávky a tiež 31.10.2016 zaslali žalovanému 2./ námietku proti výške pohľadávky. Presnú špecifikáciu predmetnej pohľadávky však do dnešného dňa od žiadneho zo žalovaných neobdržala.

5. Uznesením zo dňa 11.12.2017 sp. zn. 20C/37/2017/-237 súd vyzval žalovaných, aby sa vyjadrili k replike žalobcu, uviedli ďalšie skutočnosti, označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaní 2./ a 3./ nevyužili svoje právo na dupliku, žalovaní 1./ a 4./ v duplike doručenej súdu dňa 21.12.2017 uviedli, že žalobca opäť nesprávne tvrdil určité skutočnosti, nakoľko žalovaný 1./ nevymáhal svojvoľne určenú pohľadávku, ale ako už uviedli v predchádzajúcom vyjadrení, žalovaný 1./ pri vyčíslení vymáhanej pohľadávky postupoval v intenciách ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaní 1./ a 4./ citovali veľký komentár k Občianskemu zákonníka podľa autorov Sedláčková, Števec a kol. v časti, pokiaľ ide o akcesorické právo, ktoré sú spojené s pohľadávkou ako hlavným záväzkom, ktoré vznikli a trvajú v súvislosti s existenciou pohľadávky a jej obsahom kontrahenti nemusia v zmluve o postúpení pohľadávky osobitne definovať jej príslušenstvo a vymedzovať všetky práva spojené s pohľadávkou za účelom ich nadobudnutia postupníkom v rámci cesie. K prechodu príslušenstva a práv spojených s pohľadávkou, vrátane práv vyplývajúcich z jej zabezpečenia, dochádza účinnosťou postúpenia samotnej pohľadávky. Osobitne je potrebné zdôrazniť, že tieto akcesorické práva nie sú popri pohľadávkou osobitne prevádzané. Právny režim ich nadobudnutia postupníkom zodpovedá bez ďalšieho prechodu ex lege, na ktorý sa nevzťahujú niektoré osobitné ustanovenia o prevode práv na základe zmluvy. Banka po postúpení pohľadávky poskytla žalovanému 1./ potrebné doklady týkajúce sa príslušenstva pohľadávky až po jej postúpení. Vyčíslenie, ktoré je uvedené v zmluve o postúpení pohľadávky predstavuje dohodnutú cenu za jej postúpenie. Žalovaný 1./ ako uvádza odborná literatúra nie je viazaný cenou za postúpenie, resp. vyčíslením banky v čase postúpenia, ale skutočným stavom, ktorý vyplýva z podkladov, ktoré mu po postúpení pohľadávky boli poskytnuté. Žalobca si nesprávne právne vykladá skutkový stav v súvislosti s ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Následne žalobca uvádza, že nie je možné interne vynulovať účet v súvislosti s postúpením pohľadávky z U., a.s., na žalovaného 1./ v tejto súvislosti opätovne žalovaní 1./ a 4./ poukázali na ust. III. ods. 3.1.1. zmluvy o postúpení pohľadávky, kde sa zmluvné strany dohodli na splatnosti odplaty za postúpenie pohľadávky do 25.08.2015, pričom predmetná zmluva bola podpísaná dňa 31.08.2015. Žalobca vyššie citované ustanovenia neberie do úvahy, nakoľko opakovane uvádza vo vyjadreniach v súvislosti s predčasným splatením postúpenej pohľadávky.

6. Po uskutočnenom prvom pojednávaní vo veci, podaním doručeným súdu dňa 09.03.2018, oznámili intervenienti Y. V., nar. XX.XX.XXXX a L. V., nar. XX.XX.XXXX, prostredníctvom právnej zástupkyne, ich vstup do konania podľa § 81 a nasl. CSP na strane žalobcu. Právny záujem na výsledku sporu odôvodnili intervenienti tým, že sú v postavení dlžníkov v zmysle zmluvy o poskytnutí úveru medzi U., a.s., a nimi ako dlžníkmi zo dňa 01.02.2006. Uviedli, že rozsudok súdu o neplatnosti dražby ako aj rozhodnutie súdu o otázkach prejudiciálnych, najmä o existencii pohľadávky a platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, sa významným spôsobom prejaví v ich právnej sfére. Od tohto konania je závislé aj ich právne postavenie, najmä v otázke, či majú ešte postavenie dlžníkov, či pohľadávka zanikla, kto je ich veriteľom, či je dražba platná, či majú nejaké povinnosti voči záložcom a iné. Intervenienti sa ďalej vyjadrovali k samotnému sporu, k argumentom strán sporu, ktoré doposiaľ uviedli v spore. Intervenienti odvodzujú neplatnosť dražby od skutočnosti, že dražbu navrhla osoba, ktorá nebola ani nie je záložným veriteľom. K dražbe teda došlo v rozpore s § 7 zákona o dobrovoľných dražbách, pretože sa konala na podnet osoby, ktorá nemá vôbec oprávnenie dražbu iniciovať. Navrhovateľovi predmetnej dražby nepatrí pohľadávka, ktorá je zabezpečená záložným právom, výkon ktorého sa realizoval prostredníctvom dobrovoľnej dražby. Tým boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách. Intervenienti uvádzali to, čo uviedol aj žalobca v žalobe, že pohľadávka zanikla splnením, v dôsledku plnenia žalovaného 1./ zanikol dlh Y. V. a jeho manželky L. V. voči U., a.s. Namietali platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ide o absolútnu neplatnosť, ktorú súd má povinnosť skúmať ex off. Uviedli, že zmluva je neplatná pre rozpor s dohodou medzi veriteľom a dlžníkom a poukázali na ust. Obchodných podmienok U., a.s., ktoré boli súčasťou zmluvy o úvere, konkrétne na ust. článku VII.

bod 39 Obchodných podmienok, že banka je oprávnená postúpiť celú svoju pohľadávku vyplývajúcu z úverovej zmluvy na ručiteľa aj pred splatnosťou v prípade ak, z tohto odvodzujú, že je možné postúpiť pohľadávku len na ručiteľa, a to aj pred splatnosťou pohľadávky. Z tohto dojednaní vyplýva, že zmluvné strany jednoznačne vylúčili možnosť postúpiť pohľadávku na akúkoľvek inú osobu ako je ručiteľ. Zmluva o postúpení pohľadávky teda odporuje dohode veriteľa s dlžníkom, a preto je neplatná. Takisto neplatnosť odvodzujú aj z toho, že zmenou veriteľa došlo k zmene obsahu pohľadávky. Zmena v osobe veriteľa v tomto prípade znamená výraznú zmenu v kvalite záväzkového vzťahu. Táto zmena nie je len hypotetická, ale k nej skutočne došlo, prejavilo sa to v zhoršení postavení dlžníkov, a to v bezdôvodnom zvýšení pohľadávky, pretože žalovaný 1./ ako nový veriteľ po postúpení pohľadávky vymáhal sumu vo výške 34.787,95 eur ku dňu 27.06.2017, čo je suma o 350 % vyššia, ako je skutočná výška pohľadávky. Intervenienti poukázali na to, že nový veriteľ ako aj dražobná spoločnosť, t. j. žalovaný 2./, odmietli vyčíslieť pohľadávku a pohľadávku doposiaľ nešpecifikovali a za takéhoto stavu sa neštítali iniciovať dražbu v prospech šikanózne vyčíslenej pohľadávky. Poukázali na to, že pohľadávka bola postúpená na neregulovaný subjekt a došlo tým k výraznej nerovnováhe medzi zmluvnými stranami, pretože nový veriteľ nepodlieha žiadnej regulácii ako podlieha napr. banka. Poukázali tiež na rodinné vzťahy a neprirodzené motivácie, keď žalovaný 1./ je prirodzene motivovaný postupovať nekal, pretože jedným zo záložcov je jeho otec, žalovaný 4./, a teda aj on sa môže domáhať od dlžníkov nároku vo výške polovice pohľadávky, preto aj žalovanému 4./ vyhovuje, aby bola pohľadávka čo najvyššia. Žalovaný 4./ je však nečinný, aj z tohto dôvodu je postúpenie špecifické a nekalé, keďže neprevládajú prirodzené ekonomické motivácie vymôcť dlh, ale mimoprávne motivácie vyťažiť z dlhu čo najviac. Intervenienti poukázali na neplatnosť z dôvodu porušenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, kedy je možné postúpiť pohľadávku až vtedy, čo banka písomne vyzve klienta, ktorý je nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti peňažného záväzku voči banke a tento svoj dlh nesplní, môže postúpiť písomnou zmluvou pohľadávku inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu klienta. V tejto súvislosti poukázali intervenienti na to, že bolo doručované neoprávneným subjektom. Výzva na splatenie úveru s príslušenstvom bola odosielaná od spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s.. Doručovanie bolo vykonané v rozpore s obchodnými podmienkami. Intervenienti uviedli, že Y. V. ako dlžník neprevzal zásielku osobne, pretože prevzala jeho manželka L. V., preto Y. V. nemal ani možnosť sa oboznámiť s informáciou, že mu bola výzva doručená. Výzva sa vôbec nedostala do jeho právnej sféry. Intervenienti zároveň poukázali na to, že zmluva o poskytnutí úveru Hypopôžička ako spotrebiteľský úver je bez úrokov a bez poplatkov. Preto zvyšok dlhu je cca vo výške 1.000 eur a nie vo výške, v akom si vyčísluje žalovaný 1./ príslušenstvo tohto dlhu. Je v rozpore s dobrými mravmi, aby veriteľ vykonal výkon záložného práva na pohľadávku vo výške 1.000 eur predajom bytu v hodnote 50.000 až 60.000 eur.

7. Súd sa v rámci dokazovania oboznámil s listinnými dôkazmi založenými v spise, a to: Zmluvou o poskytnutí úveru „Hypopôžička“ č. U 05251-06 zo dňa 03.02.2006, Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. Z 05251-06 zo dňa 03.02.2006, Osvedčením o dedičstve zo dňa 16.06.2015 sp. zn. 4D/326/2014, Osvedčením o dedičstve zo dňa 09.12.2014 sp. zn. 6D/682/2014, výpisom z listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 20.09.2016, posledným pokusom o zmier pred vyhlásením splatnosti úveru zo dňa 25.07.2009, oznámením o začatí realizácie záložného práva zo dňa 05.10.2010, oznámením a žiadosťou o poskytnutie súčinnosti zo dňa 01.04.2011, oznámením o neplatení úveru zo dňa 28.04.2011, oznámením o začatí realizácii záložného práva zo dňa 26.06.2015, Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 31.08.2015, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 04.09.2015, výzvou na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 11.03.2010, výpisom z účtu Hypopôžička, produktmi vydávanými v spolupráci s Consumer Finance Holding, obchodnými podmienkami U., a.s., pre poskytovanie úverov na bývanie, výpisom z účtu U., a.s., zo dňa 25.08.2015, návrhom na uzavretie dohody zo dňa 11.04.2016, oznámením o začatí výkonu záložného práva zo dňa 19.08.2016, oznámením o aktuálnej výške pohľadávky zo dňa 30.08.2016, oznámením o opakovanej dobrovoľnej dražbe zo dňa 08.06.2017, notárskou zápisnicou zo dňa 28.06.2017 sp. zn. N 994/2017, NZ 22492/2017, NCRIs 22997/2017, námietkami proti výške pohľadávky zo dňa 31.10.2016, vyčíslením príslušenstva pohľadávky zo dňa 01.03.2017, pripojeným spisom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 10C/208/2016, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi založenými v spise. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

8. Žalobca a žalovaný 4./ sú pôvodnými podielovými spoluvlastníkmi vydražených nehnuteľností, každý z nich v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1-ica k celku, žalovaný 1./ je záložným veriteľom, žalovaný 2./ je obchodná spoločnosť s predmetom činnosti o. i. organizovanie dobrovoľných dražieb, a žalovaný 3./ je vydražiteľom predmetných nehnuteľností. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre mesto Liptovský

Mikuláš a kat. úz. Liptovský Mikuláš, vyplýva, že žalovaný 3./ je výlučným vlastníkom vydražených nehnuteľností titulom Notárskej zápisnice N 994/2017, NZ 22492/2017, NCRIs 22997/2017, na základe vykonaného záznamu pod č. Z 2369/2017. Priebeh opakovanej dražby bol osvedčený Notárskou zápisnicou zo dňa 28.06.2017 č. N 994/2017, NZ 22492/2017, NCRIs 22997/2017, osvedčujúcou priebeh dražby, dobrovoľná dražba začala dňa 28.06.2017 o 12:00 hod., v notárskom úrade notára JUDr. Ondreja Ďuriača so sídlom v Bratislave. Navrhovateľom dobrovoľnej dražby bol žalovaný 1./ a dražobníkom žalovaný 2./ Pôvodnými podielovými spoluvlastníkmi vydražených nehnuteľností boli žalobca a žalovaný 4./ Vydražené nehnuteľnosti boli zaťažené záložným právom pôvodne v prospech banky VÚB, a.s., neskôr po uzavretí Zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 31.08.2015 v prospech žalovaného 1./ Podľa oznámenia o opakovanej dobrovoľnej dražbe zo dňa 08.06.2017, žalovaný 2./ ako dražobník vyhlásil opakovanú dobrovoľnú dražbu nehnuteľnosti (2. kolo) na deň 28.06.2017 o 12:00 hod na Notárskom úrade JUDr. Ondrej Ďuriač, Rajsá 3, Bratislava. Odhadnutá cena predmetu dobrovoľnej dražby bola 49.900 eur a cena dosiahnutá vydražením bola 49.900 eur. Vydražiteľom sa stal žalovaný 3./ Hodnota predmetu dražby bola zistená podľa znaleckého posudku č. 203/2016 zo dňa 26.08.2016, vypracovaného znalcom K.. Y. M., zapísaným v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov pre odbor Stavebníctvo, odvetvie Odhad hodnoty nehnuteľností, pre účely dražby, a to vo výške 49.900 eur.

9. Podľa osvedčenia o dedičstve po neb. K.. E. V., Z.. zo dňa 09.12.2014, v konaní vedenom pod sp. zn. 6D/682/2014, nadobudli dedičia K.. E. V. (žalobca) a K.. K. V. (žalovaný 4./), okrem iného, aj vlastníctvo k draženým nehnuteľnostiam, a to každý vo veľkosti 1-ina k celku, pričom v časti C) listu vlastníctva bolo zapísané záložné právo v prospech záložného veriteľa U., a. s. na zabezpečenie úveru. Podľa osvedčenia o dedičstve po neb. E. V. zo dňa 16.06.2015, v konaní vedenom pod sp. zn. 4D/326/2014, nadobudli K.. K. V. (žalovaný 4./) E. K.. E. V. (žalobca) vlastnícke právo k spoluvlastníckym podielom k uvedenému bytu, a to každý vo veľkosti 1-ina k celku, pričom v časti C listu vlastníctva bolo zapísané záložné právo v prospech záložného veriteľa U., a. s. na zabezpečenie úveru.

10. U., a.s. ako veriteľ a Y. V. a L. V. ako spoludlžníci uzatvorili dňa 03.02.2006 zmluvu o poskytnutí úveru HypoPôžička číslo U 05251-06, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 300.000 Sk, s výškou mesačnej splátky 2.780 Sk a výškou úrokovej sadzby 8,30 % ročne. Podľa údajov o úvere, išlo o účelový úver na rekonštrukciu nehnuteľnosti. Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. Z 05251-06, uzavretou dňa 03.02.2006 medzi U., a. s. ako záložným veriteľom a K.. E. V., Z.. a E. V. ako záložcami zriadené záložné právo na zabezpečenie úveru, poskytnutého Y. V. a L. V. na základe zmluvy o poskytnutí úveru HypoPôžička č. U 05251-06 zo dňa 03.02.2006 vo výške 300.000 Sk, pričom zálohom boli vyššie špecifikované nehnuteľnosti vo vlastníctve záložcov.

11. U., a. s. vyhlásila úver za splatný listom zo dňa 11.03.2010 v dôsledku nesplácania úveru riadne a včas a pristúpila k výkonu záložného práva, a to na základe oznámenia o začatí realizácie záložného práva zo dňa 05.10.2010. Začatiu výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby predchádzala výzva zo strany U., a.s. zo dňa 25.07.2009 adresovaná dlžníkovi Y. V., ktorý bol vyzvaný na úhradu omeškaných splátok úveru vo výške 368,40 eur a tiež výzva zo strany U., a.s. zo dňa 11.03.2010. Dňa 01.04.2011 obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. oznámila E. V., že predpísané mesačné splátky z úverovej zmluvy, ktorú zabezpečil svojou nehnuteľnosťou, nie sú splácané v súlade s ustanoveniami zmluvy a dlžník má neuhradené splátky vo výške 368,34 eur. Dňa 28.04.2011 U.F., a. s. oznámila E.A. V. a E. V., že úverová zmluva, plnenie záväzkov z ktorej zabezpečila svoju nehnuteľnosť, sa nespláca a dlh ku dňu 28.04.2011 predstavuje sumu 9.812,45 eur. Dňa 07.07.2011 U., a.s. oznámila začatie realizácie záložného práva na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti číslo Z 05251-06 na vymoženie pohľadávky vo výške 11.167,21 eur s príslušenstvom, formou dobrovoľnej dražby. Dňa 26.06.2015 U., a.s. oznámila začatie realizácie záložného práva na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti číslo Z 5251-06, na vymoženie pohľadávky vo výške 9.809,31 eur formou dobrovoľnej dražby.

12. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 31.08.2015 uzavretou medzi U., a.s. ako postupcom a žalovaným 1./ ako postupníkom, došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky voči dlžníkom Y. V. a L. V. zo zmluvy o poskytnutí HypoPôžičky zo dňa 03.02.2006, na základe ktorej pôvodný veriteľ dlžníkom poskytol úver, čím sa žalovaný 1./ stal ich veriteľom a súčasne vstúpil do práv záložného veriteľa, čo bolo aj zapísané v katastri nehnuteľností. Pohľadávka bola postúpená vrátane jej príslušenstva a a všetkých práv s ňou spojených. Postúpenie pohľadávky bolo oznámené dlžníkom, Y. V. (neprevzal zásielku) a L.

V. dňa 11.09.2015, ako aj právnym nástupcom záložcov, žalobcovi a žalovanému 4./, ktorý zásielku s oznámením o postúpení pohľadávky neprevzali.

13. Podľa výpisu z účtu spotrebného úveru - vlastné bývanie Y. V. predstavovala zaplatená istina spolu 10.280,16 eur, zaplatené úroky 7.325,24 eur, poskytnutá výška úveru 10.280,16 eur a zostatok istiny úveru k 25.08.2015 predstavoval 0 eur. Dňa 24.08.2015 bola vykonaná úhrada vo výške 9.924,67 eura, z toho istina 8.035,44 eura, úroky 592,15 eura a nad rámec splátky suma 1.297,08 eur.

14. Dňa 19.08.2016 žalovaný 2./ oznámil žalobcovi začatie výkonu záložného práva, zriadeného na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o poskytnutí úveru HypoPôžička č. U 05251-06 zo dňa 03.02.2006 medzi pôvodným veriteľom U., a. s. a dlžníkmi Y. V. a L. V., a to formou dobrovoľnej dražby. Dňa 30.08.2016 žalovaný 2./ oznámil žalobcovi výšku vymáhanej pohľadávky v sume 32.207,07 eur, pozostávajúcej z istiny vo výške 10.762,87 eur, príslušenstva vo výške 17.739,75 eur a nákladov dražby vo výške 3.704,45 eur.

15. Z pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 10C/208/2016 súd zistil, že žalobca sa návrhom domáhal vydania neodkladného opatrenia, ktorým by bol žalovaný v tomto spore žalovaný 1./ povinný zdržať sa výkonu záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam. Uznesením zo dňa 14.11.2016 sp. zn. 10C/208/2016-65 súd vyhovel návrhu a uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby k spoluvlastníckemu podielu vo vlastníctve navrhovateľa vo veľkosti 1/2 k celku k sporným nehnuteľnostiam. Na základe odvolania žalovaného vo veci konal Krajský súd v Žiline a Uznesením zo dňa 20.04.2017 sp. zn. 8Co/94/2017-138 rozhodol, že uznesenie súdu prvej inštancie zrušuje a vec v rozsahu zrušenia vracia okresnému súdu na ďalšie konanie. Na základe predmetného zrušujúceho uznesenia súd prvej inštancie opätovne rozhodoval o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a rozhodol tak, že tento návrh Uznesením zo dňa 23.06.2017 sp. zn. 10C/208/2016-150 zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie okrem iného uviedol, že zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 31.08.2015 mal súd osvedčené, že U.X. Ú. F., a. s., ako postupca postúpila na žalovaného pohľadávku voči Y. V. a L. V. z Úverovej zmluvy č. Ú05251-06. Pohľadávka bola postúpená spolu s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Postúpenie pohľadávky na žalovaného bolo obligáčnym dlžníkom postupcom riadne oznámené. Súd poukázal na ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka a uviedol, že žalobca neosvedčil tvrdenia o nedostatku legitímácie žalovaného na výkon záložného práva. Žalobca namietal výšku pohľadávky, pre vymoženie ktorej žalovaný vykonáva záložné právo, avšak v tejto súvislosti súd uviedol, že žalobca ako záložca nie je totožný s obligáčnymi dlžníkmi, preto súd v súlade s pokynom odvolacieho súdu skúmal, či žalobca ako záložca je oprávnený namietať výšku vymáhanej pohľadávky. Súd mal v konaní za to, že žalobcovi ako záložcovi z dôvodu, že nie je účastníkom zmluvného vzťahu zo zmluvy o úvere, ktorými sú na strane dlžníkov Y. V.K. a L. V. uvedené právo neprislúcha.

16. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z. z. dobrovoľných dražbách, tento zákon upravuje dobrovoľné dražby (ďalej len „dražba“), kontrolu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) nad dodržiavaním podmienok organizovania a priebehu dražieb a vznik, trvanie a zánik niektorých právnych vzťahov s tým súvisiacich.

17. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 527/2002 Z. z. dobrovoľných dražbách, dražbou verejné konanie, ktorého účelom je prechod vlastníckeho práva alebo iného práva k predmetu dražby, konané na základe návrhu navrhovateľa, pri ktorom sa licitátor obracia na vopred neurčený okruh osôb prítomných na vopred určenom mieste s výzvou na podávanie ponúk a pri ktorom na osobu, ktorá urobí najvyššiu ponuku, prejde príklepom licitátora vlastnícke alebo iné právo k predmetu dražby, alebo verejné konanie, ktoré bolo licitátorom ukončené z dôvodu, že nebolo urobené ani najnižšie podanie.

18. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. dobrovoľných dražbách, navrhovateľ dražby je povinný písomne vyhlásiť, že predmet dražby je možné dražiť. Ak je navrhovateľom dražby záložný veriteľ, je povinný písomne vyhlásiť aj pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva podľa tohto zákona (§ 16 ods. 3).

19. Podľa § 33 ods. 2 Zákona č. 527/2002 Z. z. dobrovoľných dražbách, navrhovateľ dražby zodpovedá sa správnosť vyhlásenia o tom, že predmet dražby je možné dražiť (§ 7 ods. 2). Záložný veriteľ

zodpovedá za pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva. Zodpovednosti za škodu, ktorá vznikne porušením povinnosti podľa tohto odseku, sa nemožno zbaviť.

20. Podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. dobrovoľných dražieb, v prípade, ak boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka (§ 23).

21. Podľa § 21 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z. z. dobrovoľných dražieb, účastníkmi súdneho konania o neplatnosť dražby podľa odseku 2 sú navrhovateľ dražby, dražobník, vydražiteľ, predchádzajúci vlastník a dotknutá osoba podľa odseku 2.

22. Na základe vykonaného dokazovania a zistenia skutkového stavu veci súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Ako základnú otázku súd v predmetnej veci riešil otázku procesnú, keďže žalobca v konaní podal určovaciu žalobu. V prípade žaloby o určenie neplatnosti dražby, ide o určovaciu žalobu podľa § 137 písm. d/ CSP vyplývajúcu z osobitného hmotnoprávneho predpisu, ktorým je zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražieb, kedy procesný zákon nevyžaduje preukazovanie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, tak ako je to pri žalobách o určenie, či tu právo je alebo nie je, podaných podľa § 137 písm. c/ CSP. Po zmene procesnej úpravy žalobca v konaní nepreukazuje naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Žaloba o určenie neplatnosti dražby je tak bez preukazovania naliehavého právneho záujmu procesne prípustná podľa § 137 písm. d/ CSP.

23. Po vyriešení tejto procesnej otázky súd v konaní sa zaoberal opodstatnenosťou nároku žalobcu z hľadiska hmotnoprávneho. Z ustanovení zákona o dobrovoľných dražieb vyplýva, že dobrovoľná dražba je originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva, v ktorom prípade dražbou dochádza k prechodu vlastníckeho práva, pretože udelením príklepu a uhradením ceny dosiahnutej vydražením sa vydražiteľ stáva vlastníkom predmetu dražby. Platí pritom, že pokiaľ súd v osobitnom konaní nevyhlási dražbu za neplatnú za splnenia podmienok stanovených v § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražieb, nemôže nikto spochybňovať nadobudnutie vlastníckeho práva dobrovoľnou dražbou. Pre zachovanie právnej istoty vydražiteľa, zákon stanovuje konkrétnu lehotu na uplatnenie práva domáhať sa určenia neplatnosti dražby, po uplynutí ktorej toto právo zaniká. Žaloba o neplatnosť dražby musí byť podaná v trojmesačnej prekluzívnej lehote odo dňa príklepu. Žalobca sa domáhal určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby, ktorá sa uskutočnila dňa 28.06.2017, žalobou podanou dňa 27.09.2017, teda v zákonnej lehote. Zákonná úprava presne vymedzuje, že stranami sporu o neplatnosť dražby sú navrhovateľ dražby (v súdenom prípade žalovaný 1./), dražobník (žalovaný 2./), vydražiteľ (žalovaný 3./), predchádzajúci vlastník (žalobca a žalovaný 4./ ako podieloví spoluvlastníci vydražených nehnuteľností), pričom žalobca je zároveň osoba totožná s dotknutou osobou, ktorá namieta neplatnosť dražby. Na stranu žalobcu vstúpili do konania intervenienti, dlžníci z úverového vzťahu, založeného zmluvou o poskytnutí úveru HypoPôžička č. U 05251-06 zo dňa 03.02.2006.

24. Z ustanovenia § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražieb pritom vyplýva, že dotknutá osoba môže namietať buď platnosť záložnej zmluvy alebo porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražieb; nie je vylúčené súčasné namietanie platnosti záložnej zmluvy a porušenie zákona o dobrovoľných dražieb. Z ustanovenia § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražieb ďalej vyplýva, že musí ísť o taký namietaný nedostatok, ktorým je domáhajúca osoba priamo dotknutá na svojich právach. Z uvedeného vyplýva, že nepostačuje akékoľvek porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražieb, ale iba také, ktoré je v príčinnej súvislosti s konkrétnym porušením práv dotknutej osoby. Uvedený výklad odôvodňuje záver o tom, že žalobca v konaní o určenie neplatnosti dražby má predovšetkým povinnosť tvrdenia, ktoré v sebe zahŕňa uvedenie konkrétneho dôvodu, pre ktorý by mala byť dražba neplatná a súčasne uvedenie konkrétneho porušenia práva žalobcu, teda povinnosť tvrdenia nemôže byť založená iba na všeobecnom tvrdení neplatnosti dražby. Žalobca sa v konaní domáhal neplatnosti dražby tvrdiac, že boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražieb. Nárok na podanie takejto žaloby mu malo vyplývať z § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražieb. Žalobca poukázal na porušenie ust. § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražieb, keď žalovaný 1./ podľa názoru žalobcu nemohol vyhlásiť pravosť,

výšku a splatnosť pohľadávky podľa uvedeného ustanovenia, pretože pohľadávka neexistovala, pričom zároveň do istej miery rozporupne s predchádzajúcim tvrdením uviedol, že žalovaný 1./ bol podľa § 33 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách zodpovedný za pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú navrhol výkon záložného práva. Z uvedených dôvodov považuje žalobca žalobu za neplatnú. Zodpovednosť za konanie možno pričítať len subjektu, ktorý je na určité konanie oprávnený a teda je nositeľom určitého hmotnoprávneho postavenia. Žalobca v žalobe tvrdí, že žalovaný 1./ nie je záložným veriteľom, pretože pohľadávka neexistovala a zároveň tvrdí, že žalovaný 1./, pokiaľ urobil vyhlásenie o pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, je za toto vyhlásenie zodpovedný. Už tu videl súd rozpor v žalobcom tvrdených skutočnostiach, ktoré majú byť dôvodom neplatnosti dražby. Naproti tomu akékoľvek dotknutie na svojich právach žalobca v žalobe neuviedol, ani v konaní netvrdil. Samotný žalobca v konaní predložil listinný dôkaz - zmluvu postúpení pohľadávky zo dňa 31.08.2015, uzavretú medzi U., a.s. ako postupcom a žalovaným 1./ ako postupníkom, ktorá spoľahlivo vyvracia tvrdenia žalobcu o neexistencii pohľadávky a o tom, že žalovaný 1./ prevzal na seba záväzok dlžníka Y. V. a dobrovoľne za neho plnil. Postúpenie pohľadávky je inštitútom odlišným od prevzatia dlhu a má celkom iný právny základ. Vzhľadom na existenciu zmluvy o postúpení pohľadávky nemožno tvrdiť, že došlo k zániku dlhu splnením, pričom dlh mal splniť žalovaný 1./ Pokiaľ sa týka výpisu u úverového účtu dlžníka Y. V. zo dňa 25.08.2015, z ktorého má byť zrejmé, že dlh bol vyplatený a v celom rozsahu zanikol, tento výpis nepreukazuje zánik pohľadávky dlžníka Y. V. voči pôvodnému veriteľovi, U., a.s. Údaje v tomto výpise ku dňu 25.08.2015 vysvetľuje článok III. Zmluvy o postúpení pohľadávky, podľa ktorého splatnosť odplaty za postúpenie pohľadávky je dohodnutá do 25.08.2015, a to spôsobom bezhotovostného prevodu na účet postupcu. Takýmto spôsobom si splatnosť odplaty za postúpenie pohľadávky dojednali zmluvné strany. Zo strany žalovaného 1./ teda došlo k úhrade odplaty za postúpenie pohľadávky podľa zmluvného dojednania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd nemal pochybnosti o existencii pohľadávky žalovaného 1./, ktorý sa stal záložným veriteľom zo zmluvy poskytnutí úveru HypoPôžička č. U 05251-06 zo dňa 03.02.2006 práve uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávky s pôvodným veriteľom, U., a.s. Žalobca nepreukázal svoje tvrdenia o nedostatku legitímácie žalovaného 1./ na výkon záložného práva. Napokon uvedené skutočnosti už boli konštatované aj v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 10C/208/2016.

25. V súvislosti s poukazovaním žalobcu na rozpor zmluvy o postúpení pohľadávky s dobrými mravmi súd poukazuje na to, že súdna prax zaujala názor, že, postup súdu podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka má miesto len vo výnimočných situáciách, kedy k výkonu práva založeného zákonom dochádza z iných dôvodov, než je dosiahnutie hospodárskych cieľov či uspokojenie iných potrieb, kedy hlavná alebo aspoň prevažujúca motivácia je úmysel poškodiť či znevýhodniť povinnú osobu (tzv. šikanózný výkon práva), prípadne kedy je zrejmé, že výkon práva vedie k neprijateľným dôsledkom prejavujúcim sa ako vo vzťahu medzi účastníkmi, tak na postavení niektorého z nich navonok. Korektív dobrých mravov však nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesmie neprímerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúce z právnych noriem. Aplikujúc uvedené právne závery na zistený skutkový stav, súd nevidel v prípade uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky jej rozpor s dobrými mravmi. Súd poznamenáva, že prvýkrát sa dlžníci Y. V. a L. V. dostali do omeškania s úhradou splátok úveru ešte v roku 2009. Následne na to pôvodný veriteľ oznámil dlžníkom v roku 2010 začatie výkonu záložného práva. Od uvedeného času až do postúpenia pohľadávky dlžníci neusporiadali svoje vzťahy s pôvodným veriteľom tak, aby zabránili realizácii záložného práva. Vzhľadom na časové súvislosti prejednávanej veci a zistené skutkové okolnosti, súd nevzhladal rozpor zmluvy o postúpení pohľadávky s dobrými mravmi, keď navyše podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Žalovaný 1./ pri preukazovaní toho, ako dospel k celkovej sume pohľadávky, sa odvolal na dojednania zmluvy o úvere a príslušenstvo pohľadávky vyčíslil podľa zmluvných dojednaní (úrok 8,3 % ročne) a cenníka U.F., a.s. platného v čase uzavretia zmluvy (úrok z omeškania 2 % mesačne z dlžnej sumy). Preto nemožno uzavrieť, že by bola zmluva o postúpení pohľadávky zo strany žalovaného 1./ uzavretá v rozpore s dobrými mravmi. S pohľadávkou prešli na žalovaného 1./ všetky práva s ňou spojené. Vyčíslenie príslušenstva pohľadávky, ktoré uskutočnil žalovaný 1./ by mal právo uskutočniť aj pôvodný veriteľ, U., a.s., keďže žalovaný 1./ vychádzal iba zo zmluvy o úvere a cenníka U., a.s. platného v čase uzavretia zmluvy. Tvrdenie žalobcu, že konanie žalovaného 1./ a 4./ bolo zamerané na jediný cieľ, získanie väčšieho podielu z dedičstva, vyššieho výplatu z dedičstva, ako by mu patril, neobstojí. Žalobcom prezentované narušené rodinné vzťahy ešte nemôžu byť dôvodom na to, aby sa konanie jednej strany sporu dalo považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Iné dôvody neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo strany žalobcu tvrdené neboli, preto súd túto zmluvu považoval za platný právny úkon.

26. Pohľadávka bola postúpená na žalovaného 1./ spolu s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Podľa zákonného ustanovenia § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené, teda aj záložné právo zabezpečujúce postupovanú pohľadávkou. Pokiaľ žalovaný 1./ pristúpil k výkonu záložného práva, mal na to legitimitu. Záložný veriteľ je oprávnený uspokojiť sa zo zálohu bez toho, aby sa musel spoliehať, že úhradu svojej pohľadávky vymôže z ostatného majetku dlžníka. Dlžníci dlhodobo nesplácali úver riadne a včas. K vyhláseniu úveru za splatný došlo listom zo dňa 11.03.2010. K realizácii záložného práva nakoniec pristúpil už v roku 2009 a 2011 pôvodný veriteľ, U., a.s. Od tohto času sa dlžníkom nepodarilo nájsť nejaké iné riešenie, aby sa vyhli dražbe a žalovaný 1./ bol nútený pristúpiť k návrhu na dražbu a k samotnej dražbe. Od oznámenia o začatí výkonu záložného práva do samotného návrhu na dražbu a vykonania dražby uplynulo niekoľko rokov. Dlžníci neurobili nič, aby túto situáciu zvrátili. Preto nemožno v nijakom prípade vzhladať rozpor s dobrými mravmi, čo sa týka pristúpenia k samotnému výkonu záložného práva.

27. Žalobca namietal porušenie zákona o dobrovoľných dražbách, a to konkrétne ustanovenia § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách. Namietal vyhlásenie z žalovaného 1./ ako záložného veriteľa o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky ako právneho základu pre už vykonanú opakovanú dobrovoľnú dražbu s poukazom na to, že žalobcovi nie je zrejmé, akým spôsobom žalovaný 1./ došiel k ním deklarovanej celkovej výške dlhu. Podľa názoru súdu, ak by aj výška pohľadávky nebola stanovená správne, nezakladá to neplatnosť dražby, ale len možnosť žalobcu domáhať sa náhrady škody. Podľa ust. § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách je navrhovateľ dražby povinný písomne vyhlásiť, že predmet dražby je možné dražiť. Ak je navrhovateľom dražby záložný veriteľ, je povinný písomne vyhlásiť aj pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva. Z uvedeneho vyplýva, že v prípade predmetnej opakovanej dražby právnym základom pre jej realizáciu bolo písomne vyhlásenie záložného veriteľa, žalovaného 1./ o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, pre ktorú navrhuje výkon záložného práva, pričom za správnosť predmetného vyhlásenia zodpovedá záložný veriteľ titulom osobitnej zodpovednosti, tak ako to vyplýva z ust. § 33 ods. 2 citovaného zákona, podľa ktorého záložný veriteľ zodpovedá tiež za pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva s tým, že pokiaľ porušením tejto povinnosti vznikne škoda, zodpovednosť za takúto škodu sa nemožno zbaviť. Podľa názoru súdu v súlade s citovanými zákonmi ustanoveniami ide o legitímny titul na začatie výkonu dobrovoľnej dražby, ktorý súčasne predstavuje popri podanom návrhu tiež jednu z obligatórnych podmienok pre začatie výkonu dobrovoľnej dražby. Žalovaný 2./ ako vykonávateľ dražby nemá možnosť a ani zákonnú povinnosť overovať pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú dražbu vykonáva a musí vychádzať z prezumpcie jej správnosti, keďže za kon expresis verbis takúto povinnosť dražobníkovi neukladá. Stanovuje len povinnosť navrhovateľovi dražby urobiť takéto vyhlásenie v zmluve o vykonaní dražby, a žalovaný 1./ ako navrhovateľ dražby si túto povinnosť v súdnom prípade splnil. Vzhľadom na citovanú zákonnú úpravu preto podľa názoru súdu nemožno namietat neplatnosť dražby z dôvodu priep. nesprávosti vyhlásenia záložného veriteľa o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, pre ktorú navrhoval výkon záložného práva. Namietku žalobcu, že pokiaľ je stanovená výška pohľadávky nesprávna, má táto skutočnosť za následok neplatnosť neplatnosť dražby, potom súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

28. Navyše podmienkou pre podanie úspešnej žaloby o neplatnosť dražby je to, že žalobca je priamo dotknutý na svojich právach. Ako už súd uvádzal, nepostačuje akékoľvek porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách, ale iba také, ktoré je v príčinnej súvislosti s konkrétnym porušením práv dotknutej osoby, čo v tomto spore tvrdené nebolo. Žalobca neuniesol svoje dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, akým spôsobom mal byť tvrdeným porušením zákona o dobrovoľných dražbách dotknutý na svojich konkrétnych právach a ktorých. Súd poukazuje na to, že žalobca ako záložca nie je totožný s obligačnými dlžníkmi a žalobcovi ako záložcovi z dôvodu, že nie je účastníkom zmluvného vzťahu zo zmluvy o úvere, ktorým sú na strane dlžníkov Y. V. a L. V., uvedené právo namietat výšku pohľadávky ani neprislúcha. Napriek tomu, že dlžníci vstúpili do konania ako intervenienti a teda sú v priamom vzťahu k žalovanému 1./ ako záložnému veriteľovi a mohli by byť dotknutí na svojich právach jeho úkonmi a v konaní sa pripojili k argumentácii žalobcu, súd zotrváva na svojich záveroch o nemožnosti namietat neplatnosť dražby z dôvodu obsahovej nesprávosti vyhlásenia navrhovateľa dražby o výške pohľadávky. Podľa zákona o dobrovoľných dražbách je predmetné vyhlásenie obligato

rnou podmienkou pre začatie vykonu dobrovoľnej dražby (ktorá v tomto prípade bola splnená), avšak nesprávnosť jeho obsahu nemôže byť sama o sebe dôvodom na vyslovenie neplatnosti dražby, a to aj opätovne s poukazom na § 33 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách a možnosť domáhať sa náhrady škody. V takomto prípade sa predmetný zodpovednostný vzťah nedotýka práv a oprávnených záujmov vydražiteľa, ktorý by bol, v prípade vyhlásenia neplatnosti dražby jedine z dôvodu nesprávnosti vyhlásenia navrhovateľa dražby o výške pohľadávky, neprimerane dotknutý na svojich právach. Aj z týchto dôvodov bola v zákone o dobrovoľných dražbách upravená osobitná zodpovednosť záložného veriteľa za škodu, ktorá vznikne porušením jeho povinnosti vyhlásiť správne pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky pre účely dražby.

29. Pokiaľ sa týka argumentácie intervenientov nad rámec dôvodov, ktoré uvádzal žalobca, súd vzhľadom na vyššie uvedené právne závery, len na okraj poznamenáva, že procesná obrana intervenientov (rovnako ako procesná obrana žalobcu) neodôvodňuje vyhlásenie dražby za neplatnú. K neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky intervenienti uviedli, že podľa obchodných podmienok U., a.s. pohľadávka mohla byť postúpená iba na ručiteľa, že zmenou v osobe veriteľa došlo k zmene obsahu pohľadávky, a tiež že pre postúpenie pohľadávky neboli splnené zákonné podmienky, pretože bolo porušené ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. K týmto argumentom súd uvádza, že výklad intervenientov o tom, že pohľadávka môže byť postúpená iba na ručiteľa nie je správna. Podľa čl. VII bod 39 obchodných podmienok U., a.s., banka je oprávnená postúpiť celú pohľadávku vyplývajúcu z úverovej zmluvy na ručiteľa aj pred jej splatnosťou v tam uvedených prípadoch. Z uvedeného nevyplýva, že by bola banka oprávnená postúpiť pohľadávku iba a jedine na ručiteľa. Uvedené ustanovenie iba konkretizuje, kedy je možné pohľadávku postúpiť aj pred jej splatnosťou (keďže podľa zákona o bankách je banka oprávnená postúpiť pohľadávku iba v prípade, ak je klient v omeškaní s plnením záväzku dlhšie ako 90 dní) a že pred splatnosťou je možné ju postúpiť na ručiteľa v špecifikovaných prípadoch. Toto ustanovenie však nevylučuje postúpenie pohľadávky na iný subjekt. Takýto záver z ustanovenia obchodných podmienok U., a.s. nevyplýva. Rovnako nie je správny záver prezentovaný intervenientmi, že postúpením pohľadávky došlo k zmene obsahu záväzku. Žalovaný 1./ si uplatnil istinu a príslušenstvo pohľadávky vychádzajúc z podkladov, poskytnutých mu U., a.s. v rámci postúpenia pohľadávky. Na základe samotnej zmluvy a cenníka U., a.s. vyčíslil príslušenstvo pohľadávky. Preto nie je možné hovoriť o zmene obsahu záväzku v dôsledku postúpenia pohľadávky. Pokiaľ urobil žalovaný 1./ na základe podkladov od U., a.s. výpočet nesprávne, je to dôvodom na vyvodenie zodpovednosti voči nemu, ktorú má aj v zmysle už cit. ust. § 33 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, avšak táto skutočnosť, ako už súd uvádzal, sama o sebe nie je dôvodom na vyhlásenie dražby za neplatnú. Príslušenstvo pohľadávky žalovaný 1./ špecifikoval už v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš sp. zn. 10C/208/2016 a rovnako ho špecifikoval aj v tomto konaní odvolávajúc sa na podklady od U., a.s. Za takýchto okolností nemohlo teda dôjsť k zmene obsahu záväzku a zhoršeniu postavenia intervenientov ako dlžníkov. Pokiaľ sa týka tvrdeného porušenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, U., a.s. splnomocnila na úkony voči klientom obchodnú spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. tak, ako to vyplýva z bodu 3 obchodných podmienok U., a.s., preto bola uvedená spoločnosť oprávnená uskutočňovať úkony v mene banky a pokiaľ ide o skutočnosť, že táto spoločnosť mala zároveň postavenie ručiteľa, ide o vzťah medzi U., a.s. a ručiteľom, ktorý nemá dôsledky na dlžníkov. Pokiaľ sa týka výzvy na úhradu dlhu, uskutočnenej sprostredkovateľom, nemôže sa tento úkon nijako dotknúť práv a záujmov dlžníkov. Intervenienti spochybnili tiež doručenie výzvy na zaplatenie úveru dlžníkom. Z predložených listín, založených v spise je však preukázané, že dňa 15.03.2010 prevzala uvedenú výzvu dlžníčka L. V. a toho istého dňa aj dlžník Y. V. v zastúpení manželkou. Pokiaľ intervenienti spochybňovali doručenie výzvy dlžníkom preto, že L. V. nebola účastníčkou zmluvy o úvere, takéto tvrdenie intervenientov nebolo v konaní preukázané. Rovnako nebolo preukázané, že by si úver mali reálne zobrat' záložcovia, starí rodičia Y. V.. Naopak zo zmluvy o úvere jednoznačne vyplýva, že L. V. bola zmluvnou stranou zmluvy o úvere na strane dlžníka tak ako aj jej manžel Y. V.. Iné skutočnosti neboli v konaní preukázané a zostali len v rovine tvrdení.

30. Podľa názoru intervenientov zmluva o poskytnutí úveru HypoPôžička číslo U 05251-06 je spotrebiteľským úverom a keďže neobsahuje náležitosti podľa § 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, je potrebné túto zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Pri takomto výklade je potom zvyšok dlhu intervenientov vo výške cca 1.000 eur. Nad to všetko intervenienti uviedli, že v zmluve o úvere sú početné neprijateľné podmienky, preto je neplatná ako celok. Podľa bodu 2. Zmluvy o poskytnutí úveru zo dňa 03.02.2006, sa banka zviazala poskytnúť dlžníkom peňažné prostriedky ako účelový úver na rekonštrukciu nehnuteľnosti. Podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona č.

258/2001 Z. z. o bankách, platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, tento zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu. Z vymedzeného účelu, uvedeného v sporenej zmluve o poskytnutí úveru, vyplýva, že táto zmluva je vylúčená z pôsobnosti uvedeného zákona. Pokiaľ intervenienti tvrdili, že rekonštrukcia nehnuteľnosti je v zmluve uvedená účelovo a nikdy nebol tento účel naplnený, opätovne súd poukazuje na to, že tieto tvrdenia neboli nijako preukázané a doposiaľ zo strany intervenientov ako dlžníkov ani vo vzťahu k záložným veriteľom namietané neboli. Pokiaľ intervenienti považovali uvedený účel len za formálny, takéto tvrdenie je nevyhnutné podporiť dôkazne, čo sa však nestalo. Preto súd nevzhladal skutočnosti odôvodňujúce považovať predmetný úver za bezúročný a bezpoplatkový. Nakoniec súd zdôrazňuje, že dražbu je možné vyhlásiť za neplatnú len v prípade porušenia ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách na základe návrhu osoby, ktorá o sebe tvrdí, že týmto porušením bola dotknutá na svojich právach. Intervenienti vo svojej obrane tvrdili skutočnosti, ktoré sa netýkajú porušenia zákona o dobrovoľných dražbách a boli by tvrdeniami vhodnými do iného konania iniciovaného či už z ich strany alebo zo strany veriteľa ohľadom ich vzájomných práv a povinností vyplývajúcich zo záväzkového vzťahu založeného zmluvou o poskytnutí úveru.

31. Dražba má byť efektívnym prostriedkom na vymoženie pohľadávky veriteľa, na druhej strane má zabezpečiť aj primeranú ochranu dlžníka a záložcu, že v prípade, ak sa uhradí dlh, vyhnú sa dotknuté subjekty strate vlastníctva k predmetu dražby. Inštitút dobrovoľnej dražby ako súčasť reformy záložného práva má prioritne zabezpečiť záložnému veriteľovi výkon záložného práva, a teda uspokojenie jeho pohľadávky. Nakoľko nebolo zistené porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách ani na základe skutkových tvrdení žalobcu, tvrdení intervenientov, ani na základe iných okolností, ktoré by zistil súd, a ktoré by súčasne mali za následok zásah do práv žalobcu a umožňovali by vyhlásiť dražbu za neplatnú, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

32. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej pomeru úspechu vo veci. Keďže súd žalobu zamietol, žalovaní 1./ až 4./ boli v konaní plne úspešní. Súd preto priznal žalovaným 1./ až 4./ náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, nerozlučné spoločenstvo. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.